

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det svar, jeg fik af hr. Jes Lunde vedrørende forbeholdet for de retlige og indre anliggender, var et hængekøjesvar, det var et ikkesvar. Det var noget med at sige, at for hans skyld kunne hr. Thorkild Simonsen da godt gå ned og deltage i møderne dér. Det var jo ikke et svar; det sagde ikke noget om, at SF gerne ville.

Det, vi har forstået ved at lytte til reportagerne fra SF's landsmøde, er, at SF meget gerne vil i regering. Så lad os nu forestille os, at den næste indenrigsminister ikke hedder Thorkild Simonsen, men Jes Lunde. Hvad ville hr. Jes Lunde så gøre? Ville han være tilfreds med en passiv rolle på det her område i EU?

Det er i orden, at man gerne vil præge Danmarks politik på flygtningeområdet, det synes vi i Det Radikale Venstre er fint, det vil vi godt være med til også at hjælpe SF med, men vil SF være tilfreds med ikke at være med til at præge Europas politik på det her område? Hvad vil SF egentlig med flygtningepolitikken i Europa?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Endnu en gang kommer spørgsmålet om forsvarsforligsmuligheder med SF og Enhedslisten, forstår jeg. Vi havde hellere end gerne ventet, vil jeg sige til hr. Jes Lunde. Vi er helt opmærksomme på, at juletid er gavernes tid, og det venter vi gerne på, hvis gaverne ellers kommer. SF har det jo med at stemme imod finansloven ligesom Enhedslisten. Det er jo et problem i sig selv, men jeg forstår, at SF ville have sikret et flertal for finansloven.

Men det, som er pointen, er jo, at de besparelser, som regeringen nu får hjem på forsvaret, den strukturreform drejer sig om 4 år. Det er 4 års besparelser, som man kun får gennem en aftale. Jeg har endnu ikke hørt hr. Jes Lunde forklare, hvordan vi kunne have skaffet et flertal over 4 år for de strukturreformer, som var nødvendige på forsvarsområdet. Det er jo det, som skal til, for at det ikke er mytedannelse, det SF præsterer, når man siger, at regeringen kunne have fået det med venstrefløjen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da hr. Bertel Haarder har trukket sig, er det hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Til hr. Jes Lunde: Jamen vi har altså ikke noget paradys på jord endnu. Det har vi heller ikke på noget tidspunkt påstået at vi har. Men det går faktisk meget bedre, end det har gjort længe med at skaffe f.eks. fleksjobbene. Der er en stigningsprocent på 80 og over 80 visse steder i landet med hensyn til at anskaffe fleksjobbene, så der er faktisk ved at komme hul på det for alvor. Spørgsmålet er så, om man skal ødelægge den proces, som er i gang, og begynde at sende nogle helt andre signaler ud, nemlig at det ikke så meget er et spørgsmål om, at vi skal løse et ansvar sammen og løfte i fællesskab, men at vi udelukkende gerne vil købe os fra problemerne fra det offentlige side.

Jeg kan ikke forstå, at det kan være SF's politik at arbejde på den måde. Vi har faktisk vedtaget – også med SF's stemmer – nogle tiltag så sent som i efteråret, som også arbejdede i den her retning, f.eks. jobformidlingshusene, som egentlig godt kunne være svar på en af de problemstillinger, som SF rejste i sit første indlæg. Vi har også forbedret den virksomhedsrettede revalidering i efteråret, også med SF's stemmer.

Så jeg synes, at verden måske ikke ser helt så slem ud, som SF tegner den, og det er måske det, der er problemet. Hvis den virkelig så ud, som SF tegner den, kunne der måske være en grund til at gribe til de midler, men det er for kortsigtet at gøre det på nuværende tidspunkt, lige netop som vi er ved at få hul.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Elisabeth Arnold spurgte, om jeg ville være tilfreds med som indenrigsminister at spille en passiv rolle: Overhovedet ikke. Det er helt klart, at en SF-indenrigsminister, uanset hvad vedkommende måtte hedde, ville arbejde helt aktivt på flygtningepolitikens område i EU, ville arbejde for at landene tager deres fælles ansvar, at flere lande tager flere flygtninge ind, og ville også tilbyde, at Danmark selvfølgelig tager sin fair del af slæbet. Der ville ikke være nogen problemer i det.

Det eneste, forbeholdet betyder, er, at når man så skal stemme om den dér aftale, man har aftalt sig frem til, så holder vi os uden for det, og det, de andre vedtager, er ikke retligt bindende for os, men det vil være moralsk bindende. Vi vil tage det antal, vi skal tage, så jeg kan